

Harold van der Kruijk beleeft zijn gloriemoment op Barcelona met “Charlie”

Barcelona 2020 werd net als in 2018 en 2019 een loeizware vlucht die voor veel duiven te zwaar bleek te zijn. Vrijdag 31 juli 2020 om 8.50 uur gelost met een rustig windje op de staart dachten we dat het nog redelijk te behappen zou zijn. Maar de temperatuur in Frankrijk liep op tot richting de 40 graden en ook in Nederland kwam de thermometer boven de 30 graden. Nu kunnen onze duiven - denk ik - goed tegen warmte. Onweersbuien die zich in Frankrijk ontwikkelden maakten het extra lastig. Een onwaarschijnlijk vroege melding Duitsland (5.14 uur) bracht hoop op een vlotte versie van deze vlucht. Toen dit echter een enorme uitschieter bleek te zijn en de meldingen daarna heel lang uitbleven, werd duidelijk dat het lang ging duren. Heel erg lang. Om 15.41 uur kwam dan eindelijk vanuit Bavel de eerste melding in Nederland. Reden voor Harold om alle communicatiemiddelen (telefoon, computer) uit te zetten en te wachten. Wachten op wat wel (of niet) zou komen. 55 kanshebbers had hij in de strijd, dus er was wat te wachten. Het wachten duurde en duurde. Om even na 19.00 uur (19.07.16) kwam zijn grote favoriet: de 15-1632121 een duivin die op 10 dagen eieren was weggegaan. Omgedoopt naar zijn kleindochter “Charlie”. Dan melden, want Harold wist alleen van een duif in Bavel. “Is het nog op tijd?” was de vraag. Nou dat was het! De 1^e in het inkorfcentrum in Naaldwijk, de 1^e in onze Fondclub en uiteindelijk de 21^e Nationaal (4.477 duiven). Een absolute topprestatie. 's-Avonds waren in heel Nederland slechts 146 duiven thuis, waarvan Harold er 4 had. Totaal draaide hij Nationaal 11 duiven in de prijzen.

Charlie komt uit een doffer van Ronald Geerding en een zelf gekweekte duivin uit een kruising Volkens x Eijerkamp. De vader van Charlie is zoals Harold zegt een duif “met een verhaal”.

Duivenvriend Willem Maat waar Harold nog enige tijd mee heeft samengespeeld, kocht een bon van Ronald Geerding. Duif gehaald, maar toen Harold de duif in handen kreeg, werd hij gewoon boos. Direct in de telefoon geklommen en Geerding gebeld: “hoe hij het presteerde zo'n vod mee te geven”. Dit werd buitengewoon goed en sportief opgevat en de boodschap was: kom maar een nieuwe halen. En dit is nu de vader van Charlie!

Het was overigens niet de eerste vroege prijs van Charlie. In het Westland vloog zij al een 1^e en een 3^e op Perpignan en ook goede prijzen op Pau en Carcassone.

Het hok waarop de winnares is gehuisvest, is overigens “bijzonder”. In de tuin mooi ruime hokken en tussen het huis en de schutting staat nog een klein, smal, hokje, waar amper licht komt. Hier worden door Harold de beste resultaten geboekt Wie het weet,

De duiven zijn dit jaar gescheiden gespeeld, niet verduisterd, niet belicht en bijna wekelijks de mand in gegaan. Voor de echte vluchten zijn ze gekoppeld. Aan voer en medische begeleiding wordt zeker de nodige aandacht besteed, dus vliegen op schoon drinkwater en de goedkoopste standaardmengeling wordt ook hier niet gedaan.

Veel van de duiven van Harold zijn afkomstig van Ad Pegels. Een duivenvriend waar Harold nog steeds contact mee heeft en hem waardevolle adviezen geeft.

Hadden we het net over een “duif met een verhaal” het is ook een “duivenmelker met een verhaal”.

Harold wint nu Barcelona, maar het had weinig gescheeld of hij had helemaal geen duiven meer gehad en dus ook niet op Barcelona mee gedaan. Begin dit jaar ging het zo slecht met zijn gezondheid, dat hij 7 weken in het ziekenhuis verbleef. Zijn conditie was daarna zo slecht dat duiven houden eigenlijk niet meer kon en ook niet meer verantwoord was. Conclusie: alles weg. Kwekers verkocht en het plan werd opgevat om dan alles nog een keer op Agen-ZLU te spelen. Hoe dan, want Harold kon zijn duiven niet meer verzorgen!? En dan komt nu het geheime wapen om de hoek. Bea, Harold's vrouw, ging de verzorging doen. Harold geeft aanwijzingen en Bea voert het uit. Nou dat gaat goed! Een perfect team was ontstaan.

Vriend Jan de Wijs praatte op Harold in. Als je dan toch nog één keer alles wil spelen, doe dan alles naar Barcelona. En zo geschiedde.

Inmiddels is het plezier van spelen met de duiven weer zo groot en door de geweldige inzet van Bea ook weer mogelijk, dat er toch weer duiven blijven vliegen in Monster. Minder dan voorheen en er

zal aan minder vluchten worden deel genomen, maar Harold blijft zijn grote passie uitoefenen. En de duivensport behoudt zijn grote, enthousiaste ambassadeur.

Voor de komende jaren zullen we dus -gelukkig- rekening moeten blijven houden met Harold (en Bea). En ik heb de indruk dat de invloed van Bea op het hele gebeuren inmiddels verder is gegaan dan alleen maar aanwijzingen opvolgen??

Nogmaals gefeliciteerd met dit mooie succes. Voor de toekomst bovenal veel gezondheid en daarnaast plezier met de duiven.

Ron Dijkshoorn

Het minhokje

